

ПРИШЕСТВИЕ ИЛИ ЗАВРЪЩАНЕ

В своята „Арменска история“ Мовсес Хоренаци е записал, че след царуването на техния цар Вахаршак (153 – 131 г. пр. Хр.) в неговите земи се поселили българите, водени от Вунд. „Това са земи твърде обезлесени, които по-късно бяха заселени от преселници вхндур-булгар начело с Вунд, по чието име бяха наречени Вананд. Селищата на тези преселници и досега се назовават по имената на братята и потомците (на Вунд)“. Дори „областта, в която се настанили те, започнала да се нарича Вананд по името на техния предводител, щом с това име тя е била позната не само на Хоренски, но и на редица по-късни писатели. Левият приток на река Аракс и досега се нарича Вананд Чай, а една малка река в Мурганската област се нарича Булгару Чай“, изтъква акад. Димитър Ангелов в главния си труд „Образуване на българската народност“. Името *вахандур* и до днес отразява живеещите в Северен Памир ваханци или вахандори, а в Памир и в Кавказ ваханците са известни и като „джики“, та Петър Добрев видя в това свидетелство, че става дума за един и същ народ.

Според арменския монах и книжовник (вардапет) Гевонд, най-късно до I в. пр. Хр. сармати са се установили трайно в Кавказ. Дали това не са били *ония* българи, които са напуснали земите си между Памир и Хиндукуш, щом ясно има предвид териториите, които сетне е владеела Стара Велика България?

А когато древните българи се преселили в Кавказ, околните народи са нарекли Булгар Балх (Български Балх) най-големия град, който предците ни са основали и там. Сигурно в тази връзка най-старата арменска география посочва българите като отделен народ при планината Имеон, при това като един от 15-те стари цивилизовани народа в оня край – редом с масагети и саки, които са известни още от VII – VI в. пр. Хр.

*Средновековна карта на земи в Азия, където е означена държава
България с град Балх отвъд Каспийско море*

„В своя летопис Йоан Зонар именно даките и сърбите нарича мисагитови българи, а в друг летопис пише: „и **дойдоха мисагитите в лято от сътворение мира 4522 (986 г. пр. Хр.)** и се заселили от двете страни на Дунава, и се нарече тая (земя) Мисиния от тяхното име – споделя през 1792 г. в книгата си „История во кратце о болгарском народе славенском“ светогорският йеросхимонах Спиридон Габровски. – На юг от Дунав е Голямата Мисиния, а на север – Малка Мисиния. И наскоро след като дойдоха, поставиха крал на име Иллирик. А след това тази земя се нарече Иллирик, вземайки името на княз Иллирик. И след като мина много време, в лято от сътворение мира 4785 (723 г. пр. Хр.) се родиха от рода на Иллирик два сина: единият по име Болг, а другият Брем, сиреч двама братя; те не можаха да живеят заедно, но разделиха земята и Брем взе (земята) на север от Дунав, а Болг на юг от Дунава. Произлезлите народи от Брема се нарекоха бреми или пemi, а от Болга – болгаре“.

Може прилежно предпазливите историци научно да се съмняват дали в тези далечни източни земи е имало наши български предци и

какви въобще са били. Но след като хипотезата на нашия всеотдаен изследовател беше подмината, американските му колеги Уилям Райън от Колумбийския университет и съавторът му Уолтър Питман подсказаха нов подход по разселението на древните ни предци след Потопа. Е, дали за мъдрост и добра образованост, или за леност и угодничество на професионалните европейски учени би свидетелствал отказът на нашите миналоведи да изследват всяка податка за следа от изселените след Потопа? Та нали болги/булгари/болгари от древната Балхара „живеят“ в летописите на съседните им народи чрез техните свещени писмена?! Че откъде са се взели мощните потоци от древните българи, които между Каспийско и Черно море са създали *Старата* си държава Велика България на изток до река Кубан, на юг до Азовско и Черно море, на запад до река Днепър и на север до река Донец?

Великата Стара България

Какъв подтик е завел упоритите българи чак в Северното Причерноморие върху територията на днешните Украйна и Южна Русия?

Ами да погледнем отново картата на разлива след Потопа: тъкмо от тази страна на Черно море той е най-широк, та е залял най-обширните земи от сушата! Но правилно изучените ще намерят за невъзможно толкова силно изкóнен пóвик да е приканил българите край местата, където древните им предци са загубили имотите си.

Според сговорчиво предпазливите изследователи на миналото тази Стара Велика България е била създадена чак след 632 г. с владетели Кубрат и Батбаян. Всъщност тогава ромейският император Ираклий е оценил важността на добросъседството с Велика България, чието ядро било на Таманския полуостров срещу Крим. Но предците ни си живеели там отдавна с утвърден стар владетелски род. За ромейците те явно не били пришълци натрапници, щом Кубрат с Ираклий се